

INTERPELLATION TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2016-04-04
Besvaras senast
2016-04-19

Till statsrådet Anders Ygeman (S)

2015/16:527 Krisberedskap och livsmedelsförsörjning vid stängda gränser och naturkatastrofer

Sverige är i mycket hög grad ett importberoende land. Försörjningsgraden av livsmedel minskar, och detta riskerar att bli en stor säkerhetsrisk vid många olika slags kriser, både militära och icke-militära. Mer än hälften av den mat vi behöver är i dag importerad, och det är angeläget att Sverige har en beredskap för att hantera krisers påverkan på inhemsk produktion av livsmedel och tillgång till dricksvatten. Sveriges sårbarhet har av olika anledningar ökat när det gäller livsmedelsförsörjning. Beredskapslager har avvecklats, och sårbarheten har ökat med allt fler centraliserade verksamheter samtidigt som många gårdar helt slutat med sin produktion av livsmedel.

Ökat fokus på den enskildes ansvar och krisberedskap ligger i tiden mot bakgrund av den säkerhetspolitiska och klimatologiska utvecklingen i Sverige och omvärlden. Den enskildes roll och förmåga måste stärkas ytterligare. Enligt resultatmålen för livsmedelsförsörjningen ska ansvaret för att tillgodose individens behov i enlighet med de angivna ambitionsnivåer som gäller för vatten-, värme- och livsmedelsförsörjning, information och kommunikation samt betaltjänster delas mellan samhällsaktörer och den enskilda individen. Individens ansvar avgränsas till 72 timmar. Den som själv kan ta ansvar bör förbereda sig och klara en kris, eftersom samhällets resurser i första hand kommer att gå till dem som är i mest behov av hjälp. Ofta nämns barn, gamla, sjuka och personer med funktionsnedsättningar.

I den förnyade redovisningen över krisberedskapens utveckling framhåller regeringen att resurserna i första hand måste riktas till de mest sårbara och utsatta grupperna i samhället. Under höjd beredskap är det angeläget att livsmedelsförsörjningen blir en viktig parameter i civilförsvarsplaneringen och att krisberedskapen beaktas i framtagandet av en livsmedelsstrategi.

Jag vill därför fråga statsrådet Anders Ygeman:

I en krissituation med nuvarande beredskap, hur lång tid bedömer statsrådet att livsmedelsförsörjningen klaras om transporterna till landet hindras och strategiskt viktiga hamnar blockeras?

Vilka åtgärder anser statsrådet behövs för att säkra tillgången till livsmedel i hela landet vid kriser som vida överstiger den enskildes beredskapsansvar om 72 timmar?

Vilka ytterligare initiativ kommer statsrådet att ta för att minska sårbarheten vid krissituationer som hotar livsmedelsförsörjningen?

.....

Daniel Bäckström (C)

Överlämnas enligt uppdrag

Lisa Gunnfors